

Hoogervorst

De heer **Nawijn** (LPF): De minister vindt het nog te vroeg om de klachten te kunnen beoordelen. Mij is altijd geleerd dat een klacht een ongevraagd advies is. Ik vraag de minister dan ook om naar de klachten te kijken. Ik hoor met name van huisartsen in de landelijke gebieden, de plattelandsgebieden, dat zij onder druk worden gezet om mee te doen aan huisartsenposten. Wil de minister daar ook naar kijken? Huisartsenposten zijn inderdaad veel duurder. Ik hoor van consulten van € 100, terwijl een consult van een huisarts op het platteland € 30 is. Kan de minister dit punt betrekken bij de evaluatie? Waar je naar toe moet, kan per regio verschillen. Wij moeten het kind niet met het badwater weggoien.

Minister **Hoogervorst**: De klacht van plattelandsartsen is mij niet bekend. Ik zal die graag meenemen in mijn beschouwingen.

Mevrouw **Kant** (SP): Wie de klachten over de huisartsenposten zo kan bagatelliseren, moet wel oogkleppen op en oordopjes in hebben, want het is evident dat er iets aan de hand is. Ik heb de indruk dat de minister de urgentie van de problemen onderschat. Er loopt nu een onderzoek van de inspectie. Ik vraag met nadruk of de uitkomst van dat onderzoek niet eerder dan april volgend jaar beschikbaar kan zijn of wellicht een deel ervan, zodat eerder kan worden nagegaan op welke wijze de problemen kunnen worden opgelost. Een van de problemen is letterlijk de grotere afstand tussen de arts en de patiënt, soms 15 km, zonder dat er een bus rijdt. Dat is een eind lopen als je ziek bent. Ook figuurlijk is er een grote afstand in de zin dat er weinig contact is tussen arts en patiënt. Er zijn medici die de patiënt niet kennen en dat geeft natuurlijk extra problemen bij de beoordeling. Er is wel degelijk, ook wat de schaal betreft, flink wat aan de hand.

Ik vind het onbestaanbaar dat de minister nu 20 mln bezuinigt op de huisartsenposten, terwijl de problemen nog onderzocht moeten worden. Daarnaast is er het risico dat vanaf 1 januari een aantal huisartsenposten zelfs failliet gaat. In de avonden en in de weekeinden kan men in die regio's dan bij niemand meer terecht. Ik vind dat volstrekt onverantwoord. Ik wil op z'n minst

de uitkomst afwachten van het onderzoek naar de problemen, alvorens er sprake kan zijn van deze bezuiniging.

Minister **Hoogervorst**: Ik wil best bij de inspectie nagaan of dat rapport iets versneld kan worden, maar ik zal ze daartoe niet pressen. Als zij die tijd nodig hebben om het zorgvuldig te doen, houden wij het gewoon op 1 april, maar ik wil best vragen of het op een verantwoorde manier sneller kan.

Wij hebben al een keer over de bezuinigingen gesproken. Gezien de enorme verschillen die in de investeringen in huisartsenposten zijn opgetreden, hebben wij afgesproken om daarbij een bescheiden bezuiniging te treffen. Het zal niet plezierig zijn, maar dat moet echt gebeuren. Er is 170 mln in gestoken. Dat is ontzettend veel geld op het totale huisartsenbudget, dus er kan best eens wat preciezer naar de uitgaven worden gekeken. De klachten gaan vooral over de behandeling en hebben dus niets te maken met de voorzieningen die aanwezig zijn.

Mevrouw **Kant** (SP): Uit die laatste opmerking blijkt toch veel onbegrip voor wat er gebeurt op een huisartsenpost. Natuurlijk kost het meer geld, als je een arts aan de telefoon zet of meer artsen beschikbaar hebt om mee te beoordelen. Er is wel degelijk een relatie tussen dat geld en de kwaliteit. Ik wil er best in meegaan dat onderzocht moet worden wat het kost en of dat te veel is of te weinig. Ik ken ook huisartsenposten waar een manager zit die een ton verdient. Dat vind ik ook niet nodig. Dat mag best tegen het licht worden gehouden, maar de volgorde klopt niet. Er zijn problemen die worden onderzocht. Er wordt ook onderzocht welke kosten er worden gemaakt voor een huisartsenpost. Daarna kan worden bepaald welk geld daarvoor beschikbaar moet zijn. De minister zegt nu al dat een kwart van het budget kan worden ingeleverd. Dat vind ik onverantwoord.

Minister **Hoogervorst**: Als je niet van tevoren duidelijk maakt wat de beschikbare middelen zijn en hoe daar eventueel op wordt bezuinigd, maar dat eerst gaat bestuderen, is mijn ervaring dat er van die bezuinigingen heel weinig terecht-

komt. Ik denk dat ik toch maar voortga op de weg die ik ben ingeslagen.

Regeling van werkzaamheden

□

De **voorzitter**: Ik heb een mededeling over de inrichting van onze agenda van vandaag. Zoals u waarschijnlijk al hebt gezien aan het schema, is die mededeling dat wij tot mijn grote spijt pas om kwart over vijf met de begroting van Justitie kunnen beginnen, omdat de minister van Justitie vanmiddag voor de behandeling van een aantal wetsvoorstellen in de Eerste Kamer moet zijn. Dat houdt in dat ik de vergadering na afloop van het debat over het verslag van het algemeen overleg over Schiphol – over een klein half uur, schat ik – moet schorsen tot kwart over vijf. Wij kunnen vanmiddag helaas een aantal uren niet werken en moeten dat op enig ander moment in de week – niet vanavond na kwart over elf, zeg ik nu al – inhalen. Het is niet anders. Het spijt mij dat het zo gelopen is.

Naar mij blijkt, wenst geen der leden het woord bij de regeling van werkzaamheden.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van de Telecommunicatiewet en enkele andere wetten in verband met de implementatie van een nieuw Europees geharmoniseerd regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten en de nieuwe dienstrichtlijn van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (28851)**,

- over:

- de motie-Van Dam over een database met EMEI-nummers (28851, nr. 34);

- de motie-Atsma/Blok over beleidsregels binnen het kader van de Wet OPTA (28851, nr. 35).

(Zie vergadering van 22 oktober 2003.)

De **voorzitter**: In de vergadering van 22 oktober 2003 zijn de amendemen-